

Травневе паломництво

Місяць травень Церква
присвячує Діві Марії

03.05.2023

«У травні, – казав святий Хосемарія – Господь бажає, щоб ми не втрачали нагоди зростати в Любові через спілкування з Його Матір'ю. Щоб кожного дня ми вміли виявляти дрібнички, такі властиві дітям: уважне піклування, маленькі прояви уваги, які перетворюються на велику реальність особистого

освячення та апостольства, тобто в постійне намагання співпрацювати у справі спасіння, яке Христос, прийшовши, приніс на землю»[1].

Згідно з традицією Церкви в різних місцях по всьому світу травень присвячується Пресвятій Богородиці. І в цей час християни намагаються мати ще більшу присутність Божої Матері в своїх серцях, яка виявляється в практиках синівської любові до Богородиці.

Святого Хосемарію захоплювали найрізноманітніші прояви любові до Марії, але він завжди зауважував, що найбільше йому подобається індивідуальне паломництво (Ромерія) або паломництво маленької групи людей, можливо навіть тільки двох або трьох осіб. «Я поважаю і люблю всі прояви благочестя, але,

особисто мені, найбільше до вподоби дарувати Марії ту саму любов і ентузіазм, роблячи особистий візит, або відвідувати її з маленькою групою знайомих, під час якого відчувається присмак близькості»[2].

У 1935 році після свого першого візиту до санктуарію Сонсолес (Авіла) засновник Опус Деї встановив, що на знак прояву любові до Діви Марії всі вірні Прелатури у травні здійснююватимуть паломництво до одного зі святих місць Пресвятої Марії, в якому пошановується її образ. З того часу цей звичай став поширеним серед багатьох людей, які познайомилися з духовністю Справи.

Травнева Ромерія це відвідування Марії з синівською любов'ю. Святий Хосемарія молився три частини Розарія: одну – дорогою

до святилища, другу – ту, що відповідає дню тижня, разом із Літанією – перед образом Богородиці в санктуарії, і третю – зворотньою дорогою. Також можна запропонувати Пресвятій Діві Марії маленькі жертви у власних намірах або в інтенціях цілії Церкви, наприклад, іти пішки щонайменше останній відтинок дороги, прийняти з радістю незручності, які трапляються на шляху або несприятливі погодні умови, відмовитися від маленького відпочинку, який найчастіше виявляється доречним у звичайній прогулянці.

Травневе паломництво позначене апостольським духом. Святий Хосемарія заохочував робити його разом із друзями або родичами, аби водночас спонукати їх зробити крок уперед у своєму християнському житті.

*«Багато навернень, рішень
повного віддавання себе Богу
стали результатом зустрічі з
Марією. Наша Володарка
помножує бажання пошуку
Бога, по-материнськи активізує
пориви душі, спонукає до змін,
до нового життя. Таким
чином, її «Робіть усе, що вам
скаже» стало дійсністю,
повною віддачею себе Богові,
стало її християнським
покликанням, яке з того часу
освячує наше особисте
життя».[3] «Особливий прояв
материнства Марії, – казав святий
Йоан Павло II у Фатимі, – освітлює
ті місця, де вона зустрічається з
людьми, помешкання, в яких вона
живе, краї, де особливо
відчувається її материнська
присутність. У всіх цих місцях
вона виконує заповідь Господа
розіп'ятого. Там людина, довірена
Марії, віддається своїй Матері,
відкриває їй своє серце і щиро*

розмовляє з нею про все,
приймаючи її у своєму домі й
роблячи її учасницею всіх своїх
проблем».

[1] San Josemaría, El Cristo que pasa,
n 149.

[2] Там само, 139.

[3] Там само, 149.
